

บรรณาธิการแถลง

วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย ปีที่ 11 ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม พ.ศ. 2562) ได้จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา รวมถึงผู้สนใจทั่วไปได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการด้านการเมือง การบริหาร และกฎหมาย ตลอดจนสาขาที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยบทความวิจัย และบทความวิชาการ จำนวน 30 เรื่อง ซึ่งมีความหลากหลายในองค์ความรู้ ในฉบับนี้ขอนำเสนอ บทความแรก เรื่อง สิทธิชุมชนกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นหลักคิดและความเป็นจริงทางสังคม: กรณีศึกษาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก โดย อาจารย์พิมพ์ประไพ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และดร.ชัยณรงค์ เครือนวน งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพลวัตของแนวคิดสิทธิชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เงื่อนไขเชิงโครงสร้างที่มีผลต่อความสำเร็จ และปัญหา อุปสรรค ข้อจำกัดการจัดการทรัพยากรชายฝั่งในชุมชนที่เป็นกรณีศึกษา ผลการศึกษาพบว่า พลวัตของแนวคิดสิทธิชุมชน สามารถแบ่งเป็น 4 ช่วงความคิด คือ สิทธิชุมชนก่อนการสถาปนารัฐชาติ สิทธิชุมชนยุคสถาปนารัฐชาติ สิทธิชุมชนยุคการพัฒนา และสิทธิชุมชนที่ถูกรับรองโดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ส่วนเงื่อนไขเชิงโครงสร้างที่มีผลต่อความสำเร็จ ประกอบด้วยเงื่อนไขสำคัญ เช่น ความสามารถออกแบบสถาบันทางสังคมของชุมชน ความสามารถสร้างกติกากับบังคับใช้กติกากับผู้ใช้ประโยชน์ในชุมชน ความสามารถสร้างกระชับ และขยายเครือข่าย เป็นต้น สำหรับสภาพปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดการจัดการทรัพยากรชายฝั่ง ประกอบด้วย ผู้ใช้ประโยชน์ภายนอกไม่ปฏิบัติตามกฎ กติกาของชุมชน ข้อจำกัดด้านองค์ความรู้ของชุมชน โครงสร้างอำนาจการจัดการทรัพยากรที่รัฐมีบทบาทเหนือกว่าชุมชน ความแตกต่างของกระบวนการจัดการทรัพยากรระหว่างรัฐกับชุมชน การขาดกฎหมายลำดับรองที่รับรองการใช้สิทธิชุมชน ประสิทธิภาพของกระบวนการสอดส่อง ดูแล รวมทั้งความไม่เข้มแข็งและยั่งยืนของสถาบันทางสังคมที่ถูกจัดตั้งโดยชุมชน

บทความที่ 2 เรื่อง ยุทธศาสตร์การดำรงชีพของชาวประมงพื้นบ้าน ภายใต้โครงการพัฒนาบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก: กรณีศึกษา จังหวัดระยอง โดย นางสาวปรียานุช จันทเดิม, ดร. ภัสรินทร์ พวงเลื่อน, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุรัตน์ อนันทนาธร และรองศาสตราจารย์ ดร.จิระ ประทีป การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการดำรงชีพของชาวประมงพื้นบ้าน 2) วิเคราะห์ปัจจัยที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีพ และ 3) เสนอยุทธศาสตร์การดำรงชีพของชาวประมงพื้นบ้านภายใต้โครงการพัฒนาบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก กรณีศึกษาจังหวัดระยอง ผลการศึกษาพบว่า ทู่นที่ส่งผลในเชิงบวก คือ ทู่นมนุษย์ ได้แก่ ทักษะการอ่านสัญญาณธรรมชาติ การประดิษฐ์เครื่องมือ สุขภาพที่แข็งแรง ทู่นสังคม ได้แก่ การรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง ทู่นการเงิน ได้แก่

อาหารทะเลราคาสูง ทุนสถาบัน ได้แก่ ความช่วยเหลือจากหน่วยงานของภาครัฐและภาคอุตสาหกรรม ส่วนทุนที่ส่งผลกระทบต่อในเชิงลบ คือ ทุนมนุษย์ ได้แก่ การขาดความตระหนักเรื่องสุขภาพ การขาดความภูมิใจในอาชีพของตนเอง ทุนการเงิน ได้แก่ การไม่สามารถคาดการณ์รายรับได้ ทุนกายภาพ ได้แก่ การมีพื้นที่สำหรับการประมงอย่างจำกัด เครื่องมือถูกทำลายจากปัจจัยภายนอก ทุนสังคม ได้แก่ ชาวประมงทำร้ายกันเอง เกิดการแย่งชิงทรัพยากร และทุนธรรมชาติ ได้แก่ สภาพอากาศที่ไม่แน่นอน ภัยธรรมชาติ สัตว์น้ำน้อยลง ซึ่งจะเห็นได้ว่า ทุนมนุษย์ ทุนสังคม และทุนการเงิน เป็นทุนที่ให้ทั้งคุณและโทษขึ้นอยู่กับบริบทแวดล้อมในเรื่องของนโยบาย เศรษฐกิจ ค่านิยมของสังคม ฯลฯ เช่นเดียวกับ ทุนธรรมชาติ จากผลการวิจัย ผู้วิจัยเสนอ 3 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ขับเคลื่อนการค้ารังสีของชาวประมงพื้นบ้านให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและทันต่อการเปลี่ยนแปลง ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างมีธรรมาภิบาลและมีประสิทธิภาพ และยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมการคุ้มครองและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลอย่างยั่งยืน

บทความที่ 3 เรื่อง ประชาธิปไตยและการใช้จ่ายรัฐบาล: กรณีศึกษาประเทศไทย โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชิตตะวัน ชนะกุล งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพรวมระดับประชาธิปไตยและงบประมาณการใช้จ่ายรัฐบาลของประเทศไทย รวมถึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างงบประมาณการใช้จ่ายรัฐบาลและค่าระดับประชาธิปไตยดังกล่าว การศึกษาใช้ข้อมูลรายปีของประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2523-2561 เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อแรก ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่สอง ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ 2 ตัวขึ้นไป ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Square Method) ผลการศึกษาโดยใช้แบบจำลองทางสถิติ พบว่า การใช้จ่ายรัฐบาลของประเทศไทยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความเป็นประชาธิปไตยของประเทศ กล่าวคือ เมื่อประเทศมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูงขึ้น การใช้จ่ายของรัฐบาลก็เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และภาษีมียผลทำให้การใช้จ่ายของรัฐบาลเพิ่มขึ้น

บทความที่ 4 เรื่อง ธรรมาภิบาลในยุคดิจิทัล: บทบาทของหน่วยงานกลางในการส่งเสริมการเป็นรัฐบาลแบบเปิดในประเทศไทย โดย นายชนดล ทองประกอบ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางด้านการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย ในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลส่งเสริมการเป็นรัฐบาลแบบเปิด และเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ในการศึกษารัฐบาลแบบเปิด การวิจัยเรื่องนี้ดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เป็นวิธีหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ

ประกอบด้วยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์และมีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า สพร. มีบทบาทในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลส่งเสริมการเป็นรัฐบาลแบบเปิด อาทิ การเปิดเผยข้อมูลผ่านเว็บไซต์ แอปพลิเคชันบนมือถือ ผู้บริการเอนกประสงค์ภาครัฐ และเครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยเป็นไปตามหลักสามองค์ประกอบสำคัญของรัฐบาลแบบเปิด ได้แก่ ด้านการสนับสนุนข้อมูลสาธารณะ ด้านการเข้าถึงข้อมูลแบบเสรี และด้านความผูกพันแบบเปิด อย่างไรก็ตาม สพร. กำลังเผชิญปัญหาและข้อจำกัดในการส่งเสริมรัฐบาลแบบเปิดหลายด้าน อาทิ ความไม่ชัดเจนของนโยบายและแนวทางปฏิบัติ การขาดระบบแลกเปลี่ยนข้อมูล ปัญหาข้อมูลคุณภาพต่ำ การหวงข้อมูลและความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการวางแผนแก้ไขปัญหา โดยมีเป้าหมายไปสู่การเป็นรัฐบาลแบบเปิดที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการยกระดับความโปร่งใสในการบริหารงานภาครัฐในยุคดิจิทัล

บทความที่ 5 เรื่อง แนวทางการยกระดับความเป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทย
โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกริช เปาอินทร์ งานวิจัยนี้ดำเนินการโดยมีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อกำหนดตัวชี้วัดระดับความเป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาประเทศไทย (2) เพื่อทราบถึงระดับความเป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยเมื่อพิจารณาตามตัวแปรชี้วัดที่กำหนดในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ (3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการยกระดับความเป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้คือ ตัวชี้วัดความเป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์จำแนกออกได้เป็น 2 มิติคือ มิติกระบวนการขับเคลื่อนการพัฒนาความเป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ และมิติของคุณภาพของความเป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ โดยผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงอิทธิพล พบว่า ตัวชี้วัดภายในมิติกระบวนการสามารถอธิบายความผันแปรเชิงบวกในมิติคุณภาพได้มากถึงร้อยละ 94.9 และมีค่าผลกระทบบของเส้นทางอิทธิพลขนาดใหญ่ ($f^2 = 1.471$) เมื่อพิจารณาในบริบทของประเทศไทยภายใต้กรอบตัวชี้วัดทั้ง 2 มิติ พบว่า การขับเคลื่อนรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ของไทยใช้ระยะเวลาดำเนินการค่อนข้างมากซึ่งส่งผลให้คุณภาพของรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เกิดขึ้นอย่างล่าช้า การพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ของไทยอุดมไปด้วยนโยบาย การส่งเสริมและสนับสนุนเฉพาะจุด เช่น การพัฒนาบุคลากร การประชาสัมพันธ์ เป็นต้น แต่ยังไม่ปรากฏการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในมิติอื่นๆ ที่ครอบคลุมและต่อเนื่องทั้งระบบอย่างเป็นรูปธรรม ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยนี้คือ ภาครัฐควรดำเนินการยกระดับความเป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ด้วยการมุ่งเน้นกลไกในการขับเคลื่อนรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่ครอบคลุมในด้านต่างๆ ประกอบไปด้วย หนึ่ง นโยบายการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ สอง โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สาม การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ สี่ การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม

องค์การของภาครัฐ ห้า ประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยทั่วไปของภาครัฐ และหก ความปลอดภัยทางไซเบอร์ การพัฒนาเหล่านี้จะช่วยให้การยกระดับการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เกิดขึ้นได้อย่างก้าวกระโดด

บทความที่ 6 เรื่อง โครงการประเมินประสิทธิภาพสถานีตำรวจและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของตำรวจประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาภาศิริ สุวรรณานนท์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชาย มหาคีตะ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการประเมินความเชื่อมั่นของกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและการให้บริการประชาชนของเจ้าหน้าที่ตำรวจในและนอกสถานี ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชน ความพึงพอใจของประชาชนต่อการช่วยเหลือบรรเทาสาธารณภัย การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครตำรวจชุมชน ความพึงพอใจของประชาชนเกี่ยวกับการมีคุณธรรม จริยธรรมของข้าราชการตำรวจและความพึงพอใจของประชาชนเกี่ยวกับการตั้งด่านตรวจของตำรวจ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงประจักษ์ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยกำหนด กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 17,355 คน ผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อมั่นของผู้เสียหายต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 71.49 ความเชื่อมั่นของผู้ต้องหาต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 59.87 ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชน มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 46.98 ความเชื่อมั่นและความพึงพอใจของประชาชนในการให้บริการบนสถานีตำรวจและนอกสถานีตำรวจในการรับบริการจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.93 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการช่วยเหลือบรรเทาสาธารณภัยมีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 79.02 การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครตำรวจชุมชนมีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 67.23 ความพึงพอใจของประชาชนเกี่ยวกับการมีคุณธรรม จริยธรรมของข้าราชการตำรวจมีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 71.30 และความพึงพอใจของประชาชนเกี่ยวกับการตั้งด่านตรวจ จุดตรวจและจุดสกัดของตำรวจ มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 73.05

บทความที่ 7 เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดย อาจารย์ พรณอร พัฒนการคำ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ 2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (ตามรูปแบบสมการ โครงสร้าง) ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ และ 3) เพื่อนำเสนอแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ สรุปได้ว่า ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานมหาวิทยาลัยได้รับอิทธิพลทางตรงมาจากคุณภาพชีวิตการทำงาน ในระดับปานกลาง และความพึงพอใจในการ

ทำงานในระดับต่ำ ขณะเดียวกันได้รับอิทธิพลทางอ้อมมาจากภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับต่ำ บรรยากาศขององค์กรในระดับปานกลาง โดยส่งผ่านปัจจัยความพึงพอใจในการทำงาน และ/หรือ ได้รับอิทธิพลทางอ้อมมาจากภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ในระดับต่ำ บรรยากาศขององค์กร ในระดับปานกลาง และความพึงพอใจในการทำงาน ในระดับต่ำ โดยส่งผ่านปัจจัยคุณภาพชีวิตการทำงาน ของพนักงาน และพบว่า ปัจจัยดังกล่าวสามารถทำนายความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานได้ ร้อยละ 51.50 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 3) แนวทางที่เหมาะสมต่อการพัฒนาความผูกพันต่อ องค์กรของพนักงานมหาวิทยาลัยอย่างเร่งด่วน มีอยู่ 27 ประเด็นสำคัญ (5 แนวทาง) คือ ปัจจัยด้าน บรรยากาศองค์กร (1 แนวทาง) และปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (4 แนวทาง)

บทความที่ 8 เรื่อง นวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงจากมุมมองของนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติและชาวไทย ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในภาคตะวันออก โดย อาจารย์สมคิด เพชรประเสริฐ, พันตำรวจเอก ดร.นภดล วงษ์น้อย, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เขมมาวี รักษ์ชูชีพ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วงพัทธ์ ภูพันธ์ศรี การวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษานวัตกรรมและการ เปลี่ยนแปลงจากมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและชาวไทยต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวใน ภาคตะวันออก 2) เพื่อศึกษาการพัฒนาการท่องเที่ยวในภาคตะวันออก 3) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ของนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงจากมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและชาวไทยต่อ การพัฒนาการท่องเที่ยวในภาคตะวันออก และ 4) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่างๆ ของนวัตกรรมและ การเปลี่ยนแปลงจากมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและชาวไทยต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ในภาคตะวันออก ผลการวิจัย พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุต่ำกว่า 31 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีรายได้ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทต่อเดือน 2) โดยรวมนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกอยู่ ในระดับมาก โดยด้านการเสริมสร้างพลังแก่ชุมชนหรือประชาชนมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ด้านความครบถ้วน ด้านการทำให้กระบวนการดีขึ้น และด้านการ ใช้ภาคเอกชนและผู้อาสาหรือองค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐส่งมอบ โปรแกรมเพื่อบรรลุเป้าหมายสาธารณะ ตามลำดับ 3) โดยรวมการพัฒนาการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกอยู่ในระดับมาก โดยด้าน ภาพลักษณ์มีคะแนนสูงสุด รองลงมาคือ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านโครงสร้างพื้นฐานการ ท่องเที่ยวและด้านความสามารถในการแข่งขัน ด้านกลไกการบริหารจัดการบูรณาการ ด้านการเพิ่ม รายได้ของการท่องเที่ยว ด้านข้อมูลเชิงลึกเพื่อการวิเคราะห์ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และด้านบุคลากรการท่องเที่ยว ตามลำดับ และ 4) นวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงจากมุมมองของ นักท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในภาคตะวันออก โดยด้านการใช้ภาคเอกชนและ ผู้อาสาหรือองค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐส่งมอบ โปรแกรมเพื่อบรรลุเป้าหมายสาธารณะมีอิทธิพลสูงสุด

รองลงมาคือ การใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ความครบถ้วน การทำให้กระบวนการดีขึ้น และการเสริมสร้างพลังแก่ชุมชนหรือประชาชน ตามลำดับ

บทความที่ 9 เรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตเมืองเก่าจังหวัดน่าน โดย นายกิจอุดม เสือเจริญ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชยา ภักดีจิตต์ มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตเมืองเก่าจังหวัดน่าน 2) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตเมืองเก่าจังหวัดน่าน และ 3) เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตเมืองเก่า น่าน โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ผลการวิจัยพบว่า ภูมิทัศน์ในเขตเมืองเก่าจังหวัดน่าน มีอัตลักษณ์ที่สวยงาม มีสถาปัตยกรรมที่เก่าแก่ มีคุณค่า ที่ยังคงอยู่คู่กับวิถีชีวิตของคนจังหวัดน่าน และมีศิลปวัฒนธรรม ประเพณีเก่าแก่ที่สืบทอดกันมาแต่ครั้งอดีต การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตเมืองเก่าจังหวัดน่าน อยู่ในระดับมาก (ด้านศักยภาพในการดึงดูดใจ $\bar{x} = 4.266$, ด้านการรองรับ $\bar{x} = 4.248$, ศักยภาพด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม $\bar{x} = 4.365$) แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตเมืองเก่าจังหวัดน่าน มีดังนี้ 1) กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน 2) การดำเนินการยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยการทำงานร่วมกันจากทุกฝ่าย 3) แนวทางในการจัดการภูมิทัศน์ สถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์ใน การพัฒนาพื้นที่ ในเขตเมืองเก่าจังหวัดน่าน 4) แนวทางในการเสริมสร้างศักยภาพการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตเมืองเก่าจังหวัดน่าน โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน 5) แนวทางในการสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี วัฒนธรรม และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่และสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวได้ความรู้และเข้าใจศิลปวัฒนธรรม ประเพณี โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน 6) แนวทางในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว และการแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมในพื้นที่ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน 7) แนวทางในการรักษาความปลอดภัย อำนวยความสะดวกเรื่องสาธารณูปโภคในพื้นที่เขตเมืองเก่าจังหวัดน่านให้แก่นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว

บทความที่ 10 เรื่อง ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารไทยอิสลาม โดย ดร.ปกรณ ปรีชาภรณ์ และดร.อาภรณ์ คุระเอียด การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย 2) เปรียบเทียบระดับขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย จากการศึกษาพบว่าปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย 1) พนักงานธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยที่ปฏิบัติงานที่สำนักงานใหญ่เคยมี

ประสบการณ์การทำงานจากสถาบันการเงินอื่น จำนวน 162 คน จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 282 คน เมื่อแยกตามศาสนาพบว่าส่วนใหญ่เป็นคนพุทธจำนวน 112 คน เป็นมุสลิมจำนวน 50 คน ส่วนพนักงานที่ไม่มีประสบการณ์มีจำนวน 120 คน เป็นมุสลิม 104 คน เป็นพุทธ 16 คน 2) ภาพพจน์ของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยจากการรับรู้ของพนักงานพบว่า พนักงานจำนวน 282 คน รับรู้ภาพพจน์ที่ดีจำนวน 142 คน ที่เหลือ 140 คน รับรู้ภาพพจน์ที่ไม่ดี จากผลการศึกษาและข้อมูลดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการดำเนินธุรกิจของธนาคาร ลูกค้าจะไม่ใช้บริการกับธนาคารที่มีภาพพจน์ไม่ดีและไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม 3) ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง ขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($=3.41$, $S.D.=0.747$) เมื่อพิจารณารายประเด็นคำถามเรื่องท่านมีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของธนาคารเป็นขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ด้านนี้น้อยกว่าประเด็นอื่น ($=2.84$, $S.D.=0.544$) (4) ความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ด้านความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($=3.21$, $S.D.=0.583$) เมื่อพิจารณารายประเด็นคำถามเรื่องเงินเดือนที่ท่านได้รับเมื่อเทียบกับธนาคารอื่นมีความเหมาะสมเป็นขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ด้านนี้น้อยกว่าประเด็นอื่น ($=2.52$, $S.D.=0.494$) เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 282 คน พบว่าเคยผ่านงานจากสถาบันการเงินอื่นมาแล้วจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 57.44 ซึ่งคนเหล่านี้นำเงินเดือนของสถาบันการเงินอื่นมาเปรียบเทียบกับเงินเดือนในปัจจุบัน 4) ด้านความรู้สึกรับผิดชอบ ค่าเฉลี่ยขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ด้านความรู้สึกรับผิดชอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($=4.10$, $S.D.=0.480$) เมื่อพิจารณารายประเด็นคำถามเรื่องท่านมีความรู้ความสามารถที่จะแก้ไขปัญหาในงานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ด้านนี้น้อยกว่าประเด็นอื่น ($=3.85$, $S.D.=0.584$) 5) ด้านความรู้สึกประสบความสำเร็จ ค่าเฉลี่ยขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ด้านความรู้สึกประสบความสำเร็จ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($=3.46$, $S.D.=0.524$) เมื่อพิจารณารายประเด็นคำถามเรื่องท่านได้รับการสนับสนุนให้ดูงานและศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์เป็นขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ด้านนี้น้อยกว่าประเด็นอื่น ($=3.03$, $S.D.=0.550$) 6) ด้านความพึงพอใจในลักษณะงาน ค่าเฉลี่ยขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ด้านความพึงพอใจในลักษณะงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($=3.39$, $S.D.=0.537$) เมื่อพิจารณา รายประเด็นคำถามเรื่องถ้าท่านมีโอกาสที่จะเลือกอาชีพใหม่อีกสักครั้งหนึ่งท่านยังคงเลือกอาชีพธนาคารเป็นขวัญกำลังใจใน

การทำงานของพนักงานธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ด้านนี้น้อยกว่าประเด็นอื่น ($=2.81$, $S.D.=0.626$) รองลงมาคือเรื่องท่านมีความพอใจต่อระบบการสื่อสารและการติดต่อที่ธนาคารให้บริการแก่พนักงาน ($=3.23$, $S.D.=0.667$) 7) ด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน ค่าเฉลี่ยขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน เมื่อพิจารณารายประเด็นคำถามเรื่องบุคลากรทุกคนมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานเป็นขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ด้านนี้ น้อยกว่าประเด็นอื่น ($=3.28$, $S.D.=0.580$) จากข้อมูลงานวิจัยพบว่า พนักงานขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษางานวิจัยเรื่องการรับรู้วัฒนธรรมการทำงานของพนักงานธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ที่พบว่าวัฒนธรรมการทำงานของพนักงานเป็นแบบเฉื่อยชา ไม่นิยมการทำงานแบบแข่งขัน ไม่มีการติดตามเป้าหมายการทำงาน

บทความที่ 11 เรื่อง ภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร โดย นางสาวศิริพร นาพันธ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ราชนนท์ นพณ์ฐวศกร และรองศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร วิทยอุดม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษพบว่า 1) การเปรียบเทียบประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ ระยะเวลาการปฏิบัติงานในองค์กร มีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ยกเว้น สถานภาพ ระดับการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) ความสัมพันธ์ระหว่าง รูปแบบภาวะผู้นำกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร พบว่า ภาวะผู้นำแบบสนับสนุน ภาวะผู้นำแบบมุ่งผลสำเร็จ ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม ภาวะผู้นำแบบสั่งการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำในทุกด้านและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทความที่ 12 เรื่อง อิทธิพลของการรับรู้ภาวะผู้นำและความพึงพอใจในงานที่อยู่ในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงระหว่างความฉลาดทางอารมณ์สู่ประสิทธิผลของทีม บริษัท เอสพี มาร์เก็ตติ้ง ซัพพลาย จำกัด โดย นายวุฒิพงษ์ วงศ์ตาทำ และดร.ธัญนันท์ บุญอยู่ มีวัตถุประสงค์

เพื่อ (1) เพื่อศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ การรับรู้ภาวะผู้นำ ความพึงพอใจในงาน และประสิทธิผลของทีม (2) เพื่อศึกษาอิทธิพลตัวแปรคั่นกลางของการรับรู้ภาวะผู้นำและความพึงพอใจในงานในฐานะที่เป็นปัจจัยถ่ายทอดอิทธิพลของความฉลาดทางอารมณ์สู่ประสิทธิผลของทีมบริษัท

เอสพีมาร์เก็ตติ้ง ซัพพลาย จำกัด ผลการวิจัย พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ การรับรู้ภาวะผู้นำ ความพึงพอใจในงาน และประสิทธิผลของทีมบริษัท เอสพีมาร์เก็ตติ้ง ซัพพลาย จำกัด มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยสัมประสิทธิ์ความถดถอยอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของทีม พบว่า (1) ความฉลาดทางอารมณ์มีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ภาวะผู้นำ ความพึงพอใจในงาน และประสิทธิผลของทีม มีค่าเท่ากับ 0.777, 0.365 และ 0.372 ตามลำดับ (2) การรับรู้ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในงานและประสิทธิผลของทีม มีค่าเท่ากับ 0.439 และ 0.274 ตามลำดับ (3) ความพึงพอใจในงานมีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของทีม มีค่าเท่ากับ 0.209 และ (4) การรับรู้ภาวะผู้นำและความพึงพอใจในงานเป็นตัวแปรคั่นกลางระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับประสิทธิผลเช่นกัน

บทความที่ 13 เรื่อง ภาวะผู้นำขององค์กรไม่แสวงหากำไรด้านความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย โดย นายชนินทร์ จักรภพโยธิน บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ค้นหาภาวะผู้นำขององค์กรไม่แสวงหากำไรด้านความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย 2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำขององค์กรไม่แสวงหากำไรด้านความหลากหลายทางเพศ จำแนกตามขนาดขององค์กร ได้แก่ องค์กรขนาดเล็ก องค์กรขนาดกลาง และองค์กรขนาดใหญ่ ผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำขององค์กรไม่แสวงหากำไรแต่ละขนาด มีความรูปแบบภาวะผู้นำที่แตกต่างกัน โดยองค์กรขนาดใหญ่ ภาวะผู้นำเป็นแบบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership) องค์กรขนาดกลาง ภาวะผู้นำเป็นแบบมุ่งเน้นความสัมพันธ์ (Consideration Leadership) และองค์กรขนาดเล็ก ภาวะผู้นำเป็นแบบประชาธิปไตย (Democratic Leadership) โดยมีข้อเสนอแนะ คือ องค์กรจะสร้างผู้นำที่มีภาวะผู้นำที่เหมาะสมกับองค์กรแล้ว จำเป็นจะต้องสร้างรูปแบบภาวะผู้นำที่เหมาะสมกับกับองค์กรตนเอง โดยพิจารณาถึงประเภทขององค์กร โครงสร้างองค์กร วัฒนธรรม และพันธกิจขององค์กร รวมถึงวัฒนธรรมและบุคลากรองค์กร

บทความที่ 14 เรื่อง การบริหารจัดการการให้บริการเครื่องใช้ในการดับเพลิงแบบเคลื่อนที่ของเทศบาลในจังหวัดปทุมธานี โดย นางสาวชลธิชา เดชทองคำ และดร.สัมพันธ์ พลภักดิ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการการให้บริการเครื่องใช้ในการดับเพลิงแบบเคลื่อนที่ของเทศบาลในจังหวัดปทุมธานี 2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการให้บริการเครื่องใช้ในการดับเพลิงแบบเคลื่อนที่ของเทศบาลในจังหวัดปทุมธานี และ 3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการให้บริการเครื่องใช้ในการดับเพลิงแบบเคลื่อนที่ของเทศบาลในจังหวัดปทุมธานีประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ ได้นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัยของการศึกษารั้งนี้ ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สำคัญคือ เทศบาลในจังหวัดปทุมธานีให้ความสำคัญกับการ

บริหารจัดการการให้บริการเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนที่ไม่มากเท่าที่ควร รวมทั้งให้บริการเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนที่ที่ครอบคลุมและทั่วถึงไม่เพียงพอ 2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการที่สำคัญคือ เทศบาลในจังหวัดปทุมธานีควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการการให้บริการเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนแก่ประชาชน พร้อมทั้งให้บริการอย่างครอบคลุม ทั่วถึง และเท่าเทียมกันเพิ่มมากขึ้น และ 3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการประสบความสำเร็จที่สำคัญ คือ การที่รัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนและต่อเนื่องในการสนับสนุนการให้บริการเครื่องดับเพลิง รวมทั้งให้การสนับสนุนงบประมาณอย่างพอเพียง

บทความที่ 15 เรื่อง การศึกษาหลักธรรมาภิบาลของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย
โดย นายชัยวุฒิ เขมะรังสี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย และเพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารสหกรณ์ตามหลักธรรมาภิบาล ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้ 1. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย พบว่า สหกรณ์มีกำหนดวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ มีโครงสร้างการบริหารงานและการกำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละองค์ประกอบอย่างชัดเจน จัดสวัสดิการให้กับสมาชิกอย่างเหมาะสม มีระบบการควบคุมภายในและตรวจสอบ มีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย เปิดเผยและเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารแก่สมาชิก กรรมการ เจ้าหน้าที่สหกรณ์ และผู้มีส่วนได้เสียอย่างทั่วถึง รับฟังข้อคิดเห็นของสมาชิก พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการบริหารงานและติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานของสหกรณ์ มีการพัฒนาคุณภาพกรรมการและเจ้าหน้าที่สหกรณ์ เพื่อให้เกิดการพัฒนาความรู้ ทัศนคติ ระเบียบ ข้อบังคับ นอกจากนี้ยังมีเรื่องหลักความเสมอภาคในการให้บริการและการทำงาน รวมทั้งการจัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมีความมั่นคง ปลอดภัย และสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่สหกรณ์บางส่วนยังขาดการพัฒนาและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในสหกรณ์ออมทรัพย์อย่างเป็นรูปธรรม 2. แนวทางการพัฒนาการบริหารสหกรณ์ตามหลักธรรมาภิบาล พบว่า ควรมีการกำหนดแนวทางการพัฒนา ดังนี้ 2.1 พัฒนาระบบการบริหารจัดการและเสริมสร้างธรรมาภิบาลอย่างเป็นรูปธรรม 2.2 กำหนดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ นโยบาย หรือมาตรการที่ชัดเจนในการบริหารจัดการสหกรณ์ออมทรัพย์ตามหลักธรรมาภิบาล 2.3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัย เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 2.4 พัฒนาระบบด้านการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงที่ดีและเหมาะสม 2.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลและนโยบายการกำกับดูแลกิจการของสหกรณ์ ข้อเสนอแนะจากการวิจัย พบว่า สหกรณ์จะต้องเพิ่มบทบาทและขีดความสามารถเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับสหกรณ์ และเป็นที่ยอมรับแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยการนำแนวทางการบริหาร

สหกรณ์ตามหลักธรรมาภิบาล หรือการกำกับดูแลกิจการของสหกรณ์ที่ดี มาปรับใช้ในการประกอบธุรกิจของสหกรณ์ รวมทั้งพัฒนาและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการสหกรณ์ ออมทรัพย์อย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

บทความที่ 16 เรื่อง วิจัยและพัฒนาในรูปแบบการพัฒนาธุรกิจชุมชนโดยใช้ฐานคิดการตลาดสมัยใหม่ 3.0 โดย ดร.ศุภชัย เหมือนโพธิ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและสังเคราะห์ถึงองค์ความรู้ สภาพปัญหา ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาธุรกิจชุมชน โดยใช้ฐานคิดการตลาดสมัยใหม่ 3.0 2) จัดทำรูปแบบการพัฒนาธุรกิจชุมชน โดยใช้ฐานคิดการตลาดสมัยใหม่ 3.0 และ 3) เสนอแนะแนวทางการพัฒนาธุรกิจชุมชน ถอดบทเรียนและปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาธุรกิจชุมชนโดยใช้ฐานคิดการตลาดสมัยใหม่ 3.0 ผลการวิจัยพบว่า 1) ลำไยและทุเรียนเป็นไม้ผลเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย เพื่อการบริโภคและส่งออก บางครั้งมีผลผลิตมากทำให้ผลผลิตล้นตลาด จึงต้องการแปรรูป เพื่อทำเป็นผลิตภัณฑ์ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ แต่ผู้ประกอบการยังขาดความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ 2) ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบการพัฒนาธุรกิจชุมชนโดยใช้ฐานคิดการตลาดสมัยใหม่ 3.0 โดยใช้รูปแบบ PCND Model และมีการจัดอบรมให้ความรู้เรื่องแนวคิดการตลาดสมัยใหม่ 3.0 เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ทำให้กลุ่มเกษตรกรเกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ คือ การนำทุเรียน และลำไยมาแปรรูปเป็น Longan Stuffed with Durian Freeze Dried ผ่านกรรมวิธีฟรีซดราย ทำให้รสชาติอร่อย พร้อมคงคุณค่าทางโภชนาการ นำไปทดสอบตลาด จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริโภคมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 และ 3) จากการถอดบทเรียนและปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาธุรกิจชุมชนโดยใช้ฐานคิดการตลาดสมัยใหม่ 3.0 พบว่า การพัฒนาธุรกิจชุมชนโดยใช้ฐานคิดการตลาดสมัยใหม่ 3.0 ต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมตั้งแต่ผู้ประกอบการ ผู้ขาย และลูกค้า ทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ที่สามารถตอบสนองความต้องการผู้บริโภคได้ สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์มากขึ้น

บทความที่ 17 เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อจัดที่ดินทำกินให้กับเกษตรกรสภาพประชาชน 4 ภาคของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม โดย นายชยันต สมนิยาม และ ดร.สัมพันธ์ พลภักดี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพปัญหาการบริหารจัดการเพื่อจัดที่ดินทำกินให้กับเกษตรกรสภาพประชาชน 4 ภาค 2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อจัดที่ดินทำกิน 3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อจัดที่ดินทำกินตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงประสบความสำเร็จ และ 4) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อจัดที่ดินทำกินให้กับเกษตรกรสภาพประชาชน 4 ภาค ของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพปัญหาที่สำคัญ คือ สภาพ

ปัญหาด้านมิถุนัมกันในตัวที่ดี 2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการที่สำคัญ คือ ควรเพิ่มจำนวนบุคลากรให้เพียงพอแก่ภารกิจ 3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อจัดที่ดินทำกินให้กับเกษตรกรสภาพประชาชน 4 ภาคตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงประสบความสำเร็จ คือ ควรที่จะต้องมีวัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัยมากกว่าที่เป็นอยู่ใช้ในสำนักงาน และ 4) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพ ด้านการแก้ไขปัญหาคกรนุกรุกที่ดินของรัฐ คือ สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน ควรจะมีอำนาจในการดำเนินการตามกฎหมายการนุกรุกที่ดินของรัฐที่ชัดเจน และ ควรที่จะมีการประสานงานและแก้ไขปัญหาร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

บทความที่ 18 เรื่อง ภัยร้ายในพื้นที่สาธารณะ: หนทางกาแก้ไขปัญหาคกรนุกรุกคามทางเพศกับการตกเป็นเหยื่อของผู้หญิง บนรถโดยสารประจำทางในกรุงเทพมหานคร โดย นายวรภัทร พึ่งพงศ์ ปัจจุบันปัญหาคกรนุกรุกคามทางเพศ (Sexual Harassment) เป็นปัญหาที่กำลังลุกลามไปอย่างรวดเร็วในทั่วโลก โดยสังเกตได้จากปรากฏการณ์ความเคลื่อนไหวทางสังคม เมื่อปี พ.ศ. 2561 ที่เกิดปรากฏการณ์ Me Too จากการเชิญชวนของ อะลิสซา มิลาโน นักแสดงหญิงของประเทศสหรัฐอเมริกา ให้เผยแพร่วลีนี้ที่เป็นส่วนหนึ่งของการรณรงค์ให้เกิดความตระหนักรู้ถึงความแพร่หลายของปัญหาทางเพศ โดยวลีดังกล่าวเป็นแรงบันดาลใจมาจากผู้เป็นเจ้าของวลีนี้ อย่าง ทารานา เบิร์ก นักกิจกรรมสังคมและนักจัดการชุมชน ที่ผลักดันการสร้างพลังด้วยการรับรู้ร่วมกันในกลุ่มผู้หญิงผิวสีที่มีประสบการณ์ถูกทารุณทางเพศ ปรากฏการณ์ดังกล่าวจึงเป็นการเคลื่อนไหวทางสังคมครั้งสำคัญที่สร้างปรากฏการณ์ให้สังคมทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยด้วย บทความชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่มุ่งเน้นศึกษาองค์ประกอบของปัญหาคกรนุกรุกคามทางเพศบนระบบขนส่งสาธารณะทั้งสภาพปัญหา รูปแบบลักษณะของการคุกคาม ตลอดจนวิธีการแก้ไขปัญหาคกรนุกรุกคามทางเพศในประเทศไทย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารประเภทงานบทความวิจัย และงานบทความวิชาการของต่างประเทศมาเป็นกรณีศึกษาทั้งหมด 6 ประเทศ เปรียบเทียบกับของไทยที่ได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มประชากร 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ผู้ใช้บริการรถโดยสารประจำทางที่เป็นเพศหญิงและเคยตกเป็นเหยื่อการคุกคามทางเพศบนรถฯ จำนวน 13 คน และกลุ่มที่ 2 ตัวแทนเจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์การภาครัฐกับองค์การพัฒนาเอกชน (NGO) จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้น 25 คน ผลการศึกษาพบว่า 1) สาเหตุของปัญหาคกรนุกรุกคามทางเพศที่ปรากฏบนรถโดยสารประจำทางเกิดจากผลพวงของมายาคติชายเป็นใหญ่ที่ฝังรากลึกอยู่ในวัฒนธรรมค่านิยมของสังคมไทย 2) ลักษณะการคุกคามทางเพศบนระบบขนส่งสาธารณะในสังคมไทยมักปรากฏในรูปแบบการคุกคามทางเพศด้วยวิธีการสัมผัส เช่น การแตะอึ่ง การนำอวัยวะเพศชายถูไถ เป็นต้น 3) มุมมองผู้ใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะที่เป็นเพศหญิงต่อปัญหาคกรนุกรุกคามทางเพศ จะมีการลดทอนคุณค่าในความเป็นเพศสภาพของตนว่าเป็นเพศที่อ่อนแอ ไร้กำลังกว่าเพศชาย และระบบ

ขนส่งสาธารณะเป็นพื้นที่สาธารณะที่เสี่ยงสูงต่อการเกิดอาชญากรรม เพราะมีความแออัดจากผู้ที่ใช้บริการเป็นจำนวนมาก 4) วิธีการแก้ไขปัญหาขององค์การภาครัฐ และ/ หรือ องค์การพัฒนาเอกชน (NGO) ทั้งในปัจจุบันและอนาคต จะต้องมีส่วนร่วมให้มีความเชื่อมั่นให้กับผู้ใช้บริการรู้สึกถึงความปลอดภัย และต้องมีการให้ความสำคัญกับสภาพปัญหาอย่างจริงจัง พร้อมเปิดโอกาสสร้างความร่วมมือกับองค์กรภาคส่วนต่างๆ ในการช่วยจัดปัญหานี้ให้ได้อย่างเป็นรูปธรรม ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษานี้คือ เป็นองค์ความรู้ใหม่ที่จะสะท้อนให้เห็นพัฒนาการของการแก้ไขปัญหาการคุกคามทางเพศบนรถโดยสารประจำทางของไทย ที่สามารถนำไปพัฒนาเพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัญหานี้ต่อไปได้ในอนาคต

บทความที่ 19 เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบสารสนเทศด้านการเงินและบัญชีในความร่วมมือ 5 สถาบัน โดย นางสาวมณีนธ์น์ ข่ายพิลาป และ ดร.เนตรดาว ชัยเขต การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบสารสนเทศด้านการเงินและบัญชี ในความร่วมมือ 5 สถาบัน ผลการศึกษาพบว่า ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงในเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยระบบสารสนเทศด้านการเงินและบัญชี คือ ปัจจัยด้านนโยบายและกฎระเบียบ โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ .709 และปัจจัยด้านการควบคุมภายใน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ .590 ในขณะที่ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน มีอิทธิพลทางตรงในเชิงลบ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ -.312 และเมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงในเชิงบวกต่อปัจจัยด้านการควบคุมภายใน คือ ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน มีค่าน้ำหนักมากที่สุดคือ .003 ในขณะที่ปัจจัยด้านนโยบายและกฎระเบียบ มีอิทธิพลทางตรงในเชิงลบ ค่าน้ำหนักเท่ากับ -.1931

บทความที่ 20 เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการใช้งานระบบการวางแผนทรัพยากรองค์กร (Enterprise Resource Planning : ERP) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน โดย นางสาววิไลภรณ์ แสงสุวรรณ และดร.ภริดา ชัยรัตน์ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับการสนับสนุนจากผู้บริหารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานระบบการวางแผนทรัพยากรองค์กร (ERP) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน 2. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการใช้งานระบบการวางแผนทรัพยากรองค์กร (ERP) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน 3. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพการใช้งานระบบการวางแผนทรัพยากรองค์กร (ERP) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล 4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากผู้บริหารกับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพการใช้งานระบบการวางแผนทรัพยากรองค์กร (ERP) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนจากผู้บริหารและคุณภาพการใช้งานระบบการวางแผนทรัพยากรองค์กร

(ERP) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับการทดสอบ สมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างสังกัดหน่วยงาน ประสบการณ์ทำงานในระบบ ERP ต่างกัน มีความ คิดเห็น ต่อ คุณ ภาพ การ ใช้ งาน ระบบ การ วาง แผน ทรัพยากร องค์กร (ERP) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน แตกต่างกัน ในขณะที่การสนับสนุนจากผู้บริหารมี ความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับคุณภาพการใช้งานระบบการวางแผนทรัพยากร องค์กร (ERP) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทความที่ 21 เรื่อง แนวทางการพัฒนาการสร้างสรรค์เสริมสุขภาวะองค์กรภาคอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี โดย นายภูษิสต์ ศรีเจริญ, ดร.ชัยวุฒิ จันมา และดร.อนันต์ ชรรณชาลัย

มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมขององค์กรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะ องค์กร 8 ประการ 2. เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมขององค์กรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการอยู่ร่วมกัน และ 3. เพื่อศึกษาหาแนวทางการพัฒนาการสร้างสรรค์เสริมสุขภาวะองค์กรภาคอุตสาหกรรมจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ปัจจัยแวดล้อมขององค์กร โดยรวมสามารถร่วมกันอธิบายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะองค์กร 8 ประการโดยรวมได้ร้อยละ 34.7 (Adjusted R2 = .347) โดยมีปัจจัยแวดล้อมขององค์กรด้านหน้าที่ ความรับผิดชอบ และด้านทัศนคติ ส่งผลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะองค์กร 8 ประการ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่ปัจจัยแวดล้อมขององค์กรด้านนโยบายและ กฎระเบียบส่งผลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะองค์กร 8 ประการโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักของผลกระทบของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อส่งผลต่อ พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะองค์กร 8 ประการโดยรวม พบว่า ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบมี น้ำหนักมากที่สุด (Beta = .248) ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะองค์กร 8 ประการ โดยรวม 2) ปัจจัยแวดล้อมขององค์กรโดยรวมสามารถร่วมกันอธิบายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การอยู่ร่วมกันโดยรวมได้ร้อยละ 42.4 (Adjusted R2 = .424) โดยมีปัจจัยแวดล้อมขององค์กรด้าน นโยบายและกฎระเบียบ และด้านทัศนคติ ส่งผลต่อพฤติกรรมการอยู่ร่วมกัน โดยรวมอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่ปัจจัยแวดล้อมขององค์กรด้านหน้าที่ความรับผิดชอบส่งผล ต่อพฤติกรรมการอยู่ร่วมกัน โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) แนวทางการ พัฒนาการสร้างสรรค์เสริมสุขภาวะองค์กรภาคอุตสาหกรรมจังหวัดปทุมธานีประกอบด้วย (1) มาตรการ เชิงรุก (2) มาตรการเชิงรับ (3) มาตรการเชิงป้องกัน และ (4) มาตรการการมีส่วนร่วมในการการ สร้างเสริมสุขภาวะทั้ง 4 ส่วนอย่างมีประสิทธิภาพ

บทความที่ 22 เรื่อง รูปแบบการจัดตั้งศูนย์หนังสือสถาบันอุดมศึกษาเครือข่ายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดย นางสาวณปภา จิรมงคลเลิศ และรองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและภารกิจของศูนย์หนังสือสถาบันอุดมศึกษาเครือข่ายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ในการพัฒนารูปแบบการจัดตั้งศูนย์หนังสือสถาบันอุดมศึกษาเครือข่ายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรแบ่งเป็น 4 พันธกิจหลัก คือ 1. กิจกรรมต้นน้ำ คือ ต้นฉบับหนังสือตำรา ได้แก่ 1) ด้านการแสวงหาอาจารย์หรือนักวิชาการ ที่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์และได้รับการยอมรับมีมาตรฐานตามหลักวิชาการ 2) ด้านการเขียนหนังสือตำรา ต้นฉบับ และ 3) ด้านการสร้างคุณค่าให้กับหนังสือตำรา ตรงตามความต้องการของผู้อ่าน 2. กิจกรรมกลางน้ำ คือ ผลิตหนังสือตำรา ได้แก่ 1) ด้านวิธีการนำข้อมูลต้นฉบับมาจัดพิมพ์ ออกแบบปก เนื้อใน การใช้กระดาษ ความสวยงาม 2) ด้านกระบวนการจัดพิมพ์ต้องทันสมัย ถูกต้อง รวดเร็ว เคลือบปก เข้าเล่มเรียบร้อย และ 3) ด้านรูปเล่มมีสีสันสวยงามดึงดูดความสนใจ น่าอ่าน ทำให้เกิดมูลค่าในตัวหนังสือตำรา 3. กิจกรรมปลายน้ำ คือ จำหน่ายหนังสือตำรา ได้แก่ 1) ด้านหนังสือ ตำรา มีความถูกต้อง เรียบร้อย ตรงรูปแบบ 2) ด้านคลังสินค้า สถานที่จัดจำหน่ายสวยงาม ทำเลที่ตั้ง ควรเป็นมหาวิทยาลัยบูรพา และ 3) ด้านการบริการก่อน-ระหว่าง-หลังการขาย ที่ดีมีประสิทธิภาพ พนักงานมีจิตใจในการให้บริการ 4. ประเด็นอื่นๆ การบริหารจัดการศูนย์หนังสือสถาบันอุดมศึกษาเครือข่ายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ 1) ด้านโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์หนังสือสถาบันอุดมศึกษาเครือข่ายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรเป็นแบบเครือข่าย โดยการส่งตัวแทนจากทุกสถาบันอุดมศึกษาเครือข่ายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นคณะกรรมการบริหาร (บอร์ดบริหาร) เป็นผู้กำหนดนโยบายในการบริหารจัดการทั้งกิจกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ 2) ด้านการลงทุนร่วมกัน โดยส่วนงานใดมีงบประมาณมากลงทุนมาก ส่วนงานใดมีงบประมาณน้อยลงทุนน้อย ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบหุ้นเช่นเดียวกับสหกรณ์ออมทรัพย์ และ 3) ด้านการแบ่งผลประโยชน์ ให้เป็นไปตามการลงทุนในสัดส่วนที่เท่ากับงบประมาณการลงทุน แต่ต้องเป็นองค์การที่ไม่หวังผลกำไรสูงสุด

บทความที่ 23 เรื่อง การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการประเมินสมรรถนะบุคลากรของสาขางานเลขานุการทางการแพทย์ โดย นางสาวปวีณา สปีดเลอร์, รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก และรองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการประเมินสมรรถนะบุคลากรของสาขางานเลขานุการทางการแพทย์ การศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การศึกษาคุณลักษณะบุคลากรของสาขางานเลขานุการทางการแพทย์ โดยใช้เทคนิคการวิจัยเอกสาร และการวิเคราะห์เนื้อหาแนวโน้มคุณลักษณะ ตอนที่ 2 การพัฒนาองค์ประกอบเกณฑ์มาตรฐานการประเมินสมรรถนะบุคลากรของสาขางานเลขานุการทางการแพทย์ ผลการวิจัยพบว่า เกณฑ์มาตรฐานการประเมินสมรรถนะบุคลากรของสาขางานเลขานุการทางการแพทย์มี 8 มาตรฐาน

18 ตัวอย่าง (3AIECoST) ได้แก่ 1) สมรรถนะด้านทักษะทางวิชาการ จำนวน 3 ตัวอย่าง 2) สมรรถนะด้านความรับผิดชอบ จำนวน 3 ตัวอย่าง 3) สมรรถนะด้านความมีศีลธรรมจรรยา จำนวน 2 ตัวอย่าง 4) สมรรถนะด้านความใส่ใจ จำนวน 2 ตัวอย่าง 5) สมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์และคิดสร้างสรรค์ จำนวน 2 ตัวอย่าง 6) สมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีม จำนวน 2 ตัวอย่าง 7) สมรรถนะด้านการประสานงาน จำนวน 2 ตัวอย่าง และ 8) สมรรถนะด้านการมุ่งมั่นพัฒนาตนเอง จำนวน 2 ตัวอย่าง

บทความที่ 24 เรื่อง นวัตกรรมจัดการ โดย ดร.นัยนา รัตนสุวรรณชาติ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เขมมาวี รัชนีชูชีพ และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริภัสสรค์ วงศ์ทองดี บทความทางวิชาการนี้ได้กล่าวถึงนวัตกรรมมีความหมายหลายอย่าง ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้ (Quinn, 1992) นวัตกรรมคือการสร้างหรือการประดิษฐ์ โดยใช้ทรัพยากร คือ คน เวลา เงิน ในการประดิษฐ์สินค้าใหม่ บริการใหม่ แนวความคิดใหม่, นวัตกรรมคือสิ่งที่หล่อหลอมและการเรียนรู้ ให้ความสนใจไปยังการตั้งเอาแนวคิดตัวสินค้าและบริการมาพัฒนาใหม่, นวัตกรรมคือการเปลี่ยนแปลงบางสิ่งบางอย่างมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย ในขณะที่บางสิ่งบางอย่างมีการเปลี่ยนแปลงอย่างถอนรากถอนโคน, นวัตกรรมคือกระบวนการ เป็นกระบวนการของกิจกรรมที่นำไปสู่การผลิตซึ่งเป็นขั้นตอนของแต่ละกิจกรรม, นวัตกรรมคือบริบท (ระดับภูมิภาค ประเทศ) เป็นระดับของกระบวนการนอกเหนือจากระดับของบุคคล ระดับขององค์กรแล้ว ยังเป็นเรื่องของสถาบันเครือข่ายทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

บทความที่ 25 เรื่อง กฎหมาย Extreme Pornography: การควบคุมสื่อโป๊รุนแรงในประเทศอังกฤษ โดย อาจารย์จอมพล พิทักษ์สันตโยธิน โศกนาฏกรรมการเสียชีวิตของ Jane Longhurst จากการถูกก้อนอนรัคคขณะมีเพศสัมพันธ์ นำมาซึ่งการรณรงค์ของภาคประชาชนเพื่อต่อต้านสื่อโป๊ที่นำเสนอภาพความรุนแรงในกิจกรรมทางเพศในประเทศอังกฤษ และในที่สุดการรณรงค์นี้ก็ได้รับผลสำเร็จจนนำไปสู่การที่รัฐสภาของสหราชอาณาจักรพิจารณาและการผ่าน Section 63 of the Criminal Justice and Immigration Act 2008 (หรือที่รู้จักกันในนาม “กฎหมาย extreme pornography”) โดยสาระสำคัญของกฎหมายนี้วางหลักเกณฑ์ห้ามการครอบครองสื่อโป๊ที่นำเสนอพฤติกรรมความรุนแรงในบริบทเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (extreme pornography) กฎหมายมีความเข้มงวดมาก แม้การมีไว้ซึ่ง extreme pornography เพื่อการรับชมส่วนตัวก็ถือเป็นความผิดอาญา สหราชอาณาจักร ถือเป็นประเทศแรกในยุโรปและในโลกตะวันตกที่มีการออกกฎหมายห้ามการครอบครองสื่อโป๊ผู้ใหญ่ (adult pornography) ประเด็นสำคัญที่บทความนี้มุ่งจะเสนอคือ การออกกฎหมาย extreme pornography ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงหลักการในการควบคุมสื่อโป๊จากแนวคิดเรื่องศีลธรรมไปเป็นแนวคิดเรื่องการป้องกันอันตรายที่จะเกิดกับร่างกายและชีวิต

ของผู้แสดง บทความนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะชี้ให้เห็นถึงที่มา และอธิบายด้วยบทกฎหมายที่มีความ สลับซับซ้อน รวมไปถึงวิเคราะห์เชิงวิพากษ์เพื่อชี้ให้เห็นจุดเด่นและจุดด้อยซึ่งเป็นที่โต้แย้งกันของ กฎหมายนี้

บทความที่ 26 เรื่อง กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการระงับข้อพิพาทในกระบวนการยุติธรรม ทางอาญา โดย นางสาวชญาณิศ ภาชีรัตน์ และศาสตราจารย์ ดร.สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ มีวัตถุประสงค์ ในการจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการระงับข้อพิพาทในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยใช้ วิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย การวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก การมีส่วนร่วม ออกแบบ และการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น การวิจัยพบว่า ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา สามารถใช้วิธีการระงับข้อพิพาทที่จะทำให้อาคัญลดลงไปได้ซึ่งจะส่งผลทำให้ปริมาณคดีขึ้นสู่ ศาลลดลง ลดปัญหาความขัดแย้ง เกิดความสมานฉันท์ขึ้นในสังคม ลดงบประมาณแผ่นดิน และ เสริมสร้างสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข โดยที่รูปแบบการระงับข้อพิพาทสามารถทำได้ในทุก ขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมและต้องมีกฎหมายรองรับตามกฎหมายต้นแบบที่จัดทำขึ้น โดยมี โครงสร้างกฎหมายประกอบด้วย การไกล่เกลี่ย การชะลอฟ้อง การตั้งไม่ฟ้องคดีที่ไม่เป็นประโยชน์ ต่อสาธารณะ การเจรจาต่อรอง นำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 การวิจัยเสนอแนะให้มีการนำเอาผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์โดยการปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 ด้วยการนำกฎหมายต้นแบบจากการวิจัยไปใช้ ข้อเสนอแนะเรื่องที่วิจัยต่อไปคือ “กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการระงับข้อพิพาททางแพ่ง”

บทความที่ 27 เรื่อง กฎหมายว่าด้วยการใช้อำนาจหน้าที่ของสภาอุดมศึกษาของรัฐตาม หลักนิติธรรมและหลักธรรมาภิบาล โดย นายณรงค์ พลมาตร และศาสตราจารย์ ดร.สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการใช้อำนาจหน้าที่ของ สภาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐตามหลักนิติธรรมและหลักธรรมาภิบาล โดยมีวิธีวิทยาการวิจัยเป็น วิจัยเชิงคุณภาพประกอบด้วย การวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก การมีส่วนร่วมออกแบบ ร่วมออกแบบ และการรับฟังความคิดเห็น ข้อค้นพบของการวิจัยคือการใช้อำนาจหน้าที่ของ สภาสถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล โดยมีกฎหมายต้นแบบเพื่อ การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 ที่มีโครงสร้างกฎหมายประกอบด้วย การได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา อำนาจและหน้าที่ หลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล การตรวจสอบการใช้อำนาจและหน้าที่ของสภาสถาบันอุดมศึกษา และความรับผิดชอบ ของสภาสถาบันอุดมศึกษา ข้อเสนอแนะของการวิจัย คือ การนำกฎหมายต้นแบบของการวิจัยเพื่อการ ปรับปรุงแก้ไขเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 เพื่อให้ สภาสถาบันอุดมศึกษาใช้อำนาจหน้าที่ในการควบคุมการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาให้มี

มาตรฐานการศึกษา ข้อเสนอแนะเรื่องที่ยังต่อ คือ กฎหมายว่าด้วยการใช้อำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหารสถาบันอุดมศึกษาตามหลักนิติธรรมและหลักธรรมาภิบาล

บทความที่ 28 เรื่อง กรอบกฎหมายเพื่อการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคกลุ่ม CLMVT
โดย นางสาวอนิตยา มาบัว และศาสตราจารย์ ดร.สุณีย์ มัลลิกะมาลย์ มีวัตถุประสงค์ในการจัดทำกรอบกฎหมายเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคกลุ่ม CLMVT เพื่อเป็นประเด็นการเจรจาตกลงระหว่างกลุ่ม CLMVT ในการจัดทำเป็นกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคกลางกลุ่ม CLMVT โดยมีวิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย การวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยการใช้สื่อ E-mail และการรับฟังความคิดเห็น ข้อค้นพบของการวิจัย คือ การจะคุ้มครองผู้บริโภคกลุ่ม CLMVT ให้มีความเสมอภาคเท่าเทียมกันจะต้องมีกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคกลาง ซึ่งการวิจัยได้จัดทำเป็นกรอบกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ในลักษณะเป็น soft law ที่ไม่มีสภาพบังคับตามกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อกำหนดเป็นประเด็นนำไปสู่การเจรจาระหว่างกลุ่ม CLMVT เพื่อการจัดทำเป็นกฎหมายกลางโดยมีสาระสำคัญของกรอบกฎหมายประกอบด้วย สิทธิผู้บริโภคจากการบริโภคสินค้าและบริการในด้านต่าง ๆ คือ ความปลอดภัย การเลือกสินค้าและบริการ การรับทราบข้อมูลข่าวสาร การเรียกร้อง ร้องเรียน ฟ้องร้อง เรียกค่าเสียหาย การเลือกใช้วิธีการระงับข้อพิพาท การร้องขอในการรับฟังและระงับข้อพิพาท และการได้รับการเยียวยาเบื้องต้นจากกองทุนคุ้มครองผู้บริโภค และการวิจัยเสนอแนะให้นำกรอบกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในกลุ่ม CLMVT ไปใช้เป็นกรอบเจรจาในการจัดทำกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคกลาง ข้อเสนอแนะหัวข้อวิจัยต่อไปคือ “การจัดทำกฎหมายกลางว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคกลุ่ม CLMVT”

บทความที่ 29 เรื่อง ข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อจัดการลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดย รองศาสตราจารย์กรกฎ ทองชะโชค และดร.นันทพล กาญจนวัฒน์ การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพการณ์แห่งปัญหาและผลกระทบของลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา การจัดการพื้นที่ลุ่มน้ำตามกฎหมายต่างประเทศและกฎหมายไทย และรูปแบบโครงสร้างการบริหารจัดการลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา เพื่อจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบว่าด้วยการจัดการลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย การวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่มเจาะจง การมีส่วนร่วมออกแบบและการรับฟังความคิดเห็น ข้อค้นพบของการวิจัย คือ สาเหตุของปัญหาและอุปสรรคในการจัดการลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา มี 3 ด้าน คือ ด้านองค์กรดำเนินงาน มีหลายหน่วยงานดำเนินการ โดยไม่มีการประสานความร่วมมือกัน และไม่มียุทธศาสตร์การปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมดำเนินการด้วย ด้านการจัดการที่ขาดประสิทธิภาพทำให้เป็นปัญหาความไม่เหมาะสมในการใช้ที่ดินในลุ่มน้ำ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ลุ่มน้ำ การควบคุมมลพิษด้านสภาพบังคับตามกฎหมายที่ไม่มีประสิทธิภาพในเรื่องการบังคับใช้กฎหมาย และค่าชดเชยความ

เสียหาย และการวิจัยเสนอแนะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นตามแนวทางของข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการจัดการลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา จากข้อค้นพบของการวิจัยเพื่อนำไปใช้ และข้อเสนอแนะประเด็นวิจัยต่อไป คือ การศึกษาวิจัยข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อกำหนดให้เป็นเขตพื้นที่ความมั่นคงด้านอาหารในลุ่มน้ำ

บทความที่ 30 เรื่อง แนวคิดนิติเศรษฐศาสตร์ในกระบวนการพิจารณาคดีแพ่งและพาณิชย์
โดย อาจารย์ถนอม วงศ์ใหญ่ บทความวิชาการนี้ผู้เขียนเสนอแนวคิดในพัฒนากฎหมายที่พิจารณาจากประสิทธิภาพของกฎหมาย โดยการศึกษาหลักกฎหมายเฉพาะกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่เป็นกระบวนการอันนำตัวบทกฎหมายให้สามารถบังคับใช้ได้จริงตามเจตนารมณ์และถ้อยคำที่ได้บัญญัติไว้ในสิทธิทางแพ่ง ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีแนวคิดในทางการอำนวยความสะดวก เพื่อให้เกิดความเสมอภาคและเท่าเทียมกันไม่เอียงเอียงต่อฝ่ายใด อย่างไรก็ตามเพื่อพิจารณาถึงความต้องการพื้นฐานของประชาชนในปัจจุบันนั้น กฎหมายไม่ได้เป็นเรื่องความยุติธรรมเท่านั้นอีกแล้วซึ่งความต้องการพื้นฐานของประชาชนที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือเรื่อง ปากท้อง การมีรายได้ รายจ่ายที่เหมาะสม โอกาสและการสูญเสียโอกาส อันคือเรื่องเศรษฐกิจที่ความรู้ทางกฎหมายไม่สามารถกำหนดได้ทั้งหมด เมื่อพิจารณาความหมายของเศรษฐศาสตร์ ซึ่งหมายถึง วิชาการใช้หรือการจัดการกับทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ให้ได้ประโยชน์สูงสุด โดยหลักเศรษฐศาสตร์มีภารกิจมุ่งไปในด้านการให้คุณค่ากับมิติด้าน“ประสิทธิภาพ” เป็นสำคัญ เพราะหากกฎหมายไม่มีประสิทธิภาพจะกระทบต่อระบบเศรษฐกิจในเชิงมหภาคด้วย เช่น การว่างงาน, ปัญหาระดับราคาสินค้า, เงินเฟ้อ, เงินฝืด ซึ่งรวมถึงยังจะเกิดปัญหาที่เกิดทางอ้อมอีกด้วย เช่น ปัญหาอาชญากรรมในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ผู้เขียนจึงได้ศึกษาและเสนอหลักกฎหมายประยุกต์กับหลักเศรษฐศาสตร์ อันสามารถช่วยเหลือสนับสนุนกฎหมายให้มีประสิทธิภาพมาก ซึ่งเรียกว่า นิติเศรษฐศาสตร์ หรือเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ว่าด้วยกฎหมาย เป็นศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาประเด็นสำคัญทางกฎหมาย ทฤษฎีกฎหมาย การตีความกฎหมาย การออกแบบกฎหมาย การประเมินคุณค่า โดยมีข้อเสนอแนะเพื่อให้กฎหมายมีประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องกับหลักนิติเศรษฐศาสตร์ ดังนี้ 1. ผู้เขียนเสนอให้เมื่อการพิจารณาในการบัญญัติกฎหมายหรือการแก้ไขกฎหมาย ต้องให้มี นักเศรษฐศาสตร์ หรือ ผู้เชี่ยวชาญทางนิติเศรษฐศาสตร์เป็นผู้ร่วมให้ความเห็นและพิจารณากฎหมายด้วย 2. ผู้เขียนเสนอให้มีการนำเสนอความรู้นิติเศรษฐศาสตร์ มาส่งเสริมโดยนำมาจัดการเรียนการสอน การอบรม และอภิปรายให้กับนักศึกษากฎหมายนักกฎหมาย รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาความแพ่ง ไม่ว่าจะเป็น ศาล อัยการคดีแพ่ง ทนายความ เจ้าพนักงานบังคับคดี เป็นต้น 3. ผู้เขียนเสนอให้มีการนำหลักนิติเศรษฐศาสตร์มาพิจารณาและใช้กฎหมายวิธีการพิจารณาคดีแพ่งมีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ โดยมีการการวัดและประเมินกระบวนการ

ตามหลักนิติเศรษฐศาสตร์ และการใช้เครื่องมือต่างๆ เช่น เทคโนโลยี, Big Data เพื่อให้การใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากขึ้น⁴. ผู้เขียนเสนอให้มีการนำหลักนิติเศรษฐศาสตร์มาเป็นแนวคิดในการบัญญัติกฎหมาย และแก้ไขปรับปรุงกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายวิธีการพิจารณาคดีแพ่ง ให้เป็นกฎหมายที่มีประสิทธิภาพในทางเศรษฐกิจ เช่น การบัญญัติกฎหมายที่กำหนดหน้าที่เพื่อป้องกันเหตุพิพาทเพื่อมิให้เกิดความเสียหายที่มากกว่าภายหลังการพิพาท หรือ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายในเรื่องโทษหรือผลร้ายต่อผู้ฝ่าฝืนให้เหมาะสมที่จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการบังคับใช้กฎหมาย ดังนั้น กระบวนการยุติธรรมทางแพ่งจึงไม่ใช่แต่เพียงการอำนวยความสะดวกยุติธรรมไม่เอนเอียงเท่านั้น แต่ต้องคำนึงถึงการเยียวยาการแก้ปัญหาทางแพ่งและพาณิชย์ที่เกี่ยวกับคู่ความบุคคลที่เกี่ยวข้อง ค่าใช้จ่ายของรัฐ รวมถึงปัญหาเศรษฐกิจโดยรวมอีกด้วย อันจะทำให้กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและพาณิชย์มีประสิทธิภาพ

ขอบพระคุณอย่างสูง

รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร
บรรณาธิการ